

KINH PHẬT NÓI VỀ HÙNG KHỞI HẠNH

QUYỂN HẠ

7- KINH PHẬT NÓI VỀ NHÂN DUYÊN

ĐỀ-BÀ-ĐẠT-ĐA XÔ ĐÁ

Nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại con suối lớn A-nậu cùng với năm trăm vị đại Tỳ-kheo đều là bậc A-la-hán, đã chứng được sáu thứ thần thông, chỉ trừ Tỳ-kheo A-nan.

Bấy giờ, Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Thuở xưa, tại thành La-duyệt-kỳ có một vị trưởng giả tên là Tu-đàn, là người hết sức giàu có, của báu, voi ngựa, bầy báu, tôi tớ hầu hạ, sản nghiệp đầy đủ. Ông có một người con trai tên là Tu-ma-đề. Trưởng giả Tu-đàn bỗng nhiên qua đời. Tu-ma-đề có một người em khác mẹ là Tu-da-xá. Lúc ấy, Ma-đề nghĩ rằng: “Ta phải tìm cách không cho Tu-da-xá hưởng phần tài sản”. Tu-ma-đề lại nghĩ: “Chỉ có cách giết nó đi mới khỏi chia gia tài”. Do đó Tu-ma-đề bảo Tu-da-xá:

–Anh em ta cùng lên núi Kỳ-xà-quật, anh có việc muốn bàn luận với em.

Tu-da-xá đáp:

–Thưa vâng!

Khi ấy, Tu-ma-đề liền nắm tay em cùng lên núi. Khi đã lên đến đỉnh núi, người anh liền xô người em xuống chân núi, rồi lấy đá đè lên, làm cho người em chết ngay.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy có biết vị trưởng giả Tu-đàn lúc bấy giờ nay là ai chăng? Chính là phụ vương Chân Tịnh. Người con trưởng giả là Tu-ma-đề lúc bấy giờ nay chính là Ta. Người em là Tu-da-xá lúc bấy giờ thì nay là Đề-bà-đạt-đa.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Lúc ấy, Ta vì tham của cải mà giết hại người em, do tội ác này nên trải qua vô số ngàn năm phải bị nấu đốt trong địa ngục, bị núi sắt đè ép. Vì duyên xưa còn sót lại, nên nay tuy Ta đã thành Phật nhưng vẫn không thoát khỏi quả báo đời trước. Ở trên núi Kỳ-xà-quật, Ta đang đi kinh hành thì bị Đề-bà-đạt-đa xô tảng đá dài sáu trượng, rộng ba trượng vào đầu Ta. Khi ấy, vị Thần núi Kỳ-xà-quật tên là Tỳ-la đưa tay tiếp lấy tảng đá, chỉ có một mẩu đá nhỏ rơi trúng ngón chân cái của Ta, làm trầy xước chảy máu.

Bấy giờ Đức Thế Tôn liền nói về nhân duyên đời trước bằng bài kệ:

*Xưa, Ta vì của cải
Giết người em khác mẹ
Xô từ núi cao xuống
Rồi lấy đá đè lên.
Do nhân duyên ác ấy
Mãi chịu khổ địa ngục
Ở trong địa ngục này
Bị núi sắt đè ép.
Do tai ương sót lại*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đề-bà-đạt xô đá
Mảnh nhỏ rơi trúng chân
Làm dập ngón chân cái.
Duyên này không mất đi
Cũng không tan trong không
Phải giữ ba nhân duyên
Thân, miệng, ý chớ phạm.
Nay Ta đã thành Phật
Được làm tướng ba cõi
Tại suối lớn A-nậu
Nói chuyện đời trước này.*

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy hãy xem Đức Như Lai, các điều ác đã dứt hết, các điều thiện đã đầy đủ, đối với các Trời, Rồng, Quỷ thần, vua chúa, quan dân, tất cả chúng sinh, Ta đều muốn hóa độ. Vậy mà vẫn bị quả báo đời trước, không thể thoát khỏi, huống gì những người si mê, tăm tối chưa đắc đạo?! Nay Xá-lợi-phất, các thầy nên tu học như vậy, đừng phạm lỗi của thân, miệng, ý.

Đức Phật nói nhân duyên này xong, Tôn giả Xá-lợi-phất và năm trăm vị La-hán, Rồng lớn đầu đàn A-nậu, Trời, Rồng, Quỷ thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, nghe Đức Phật dạy xong đều vui mừng lãnh thọ thực hành.

M